

Szerkesztőség.

II-ik kerület 460. házszám,
ová a lap szellemi részét
illető közlemények kü-
lendők

Kéziratok vissza nem
adatok

ABONY

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová
az előfizetési pénzek, a hir-
detések és ezeknek díjai
valamint a felszólamiások
küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN, BATTIK MIKLÓS
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a hivat-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér sora 1 korona.

Az anyákhoz és apákhoz.*)

Írta: Rákosi Jenő.

Az újabb kor legnagyobb és legdicsőbb
víványa az, hogy az értékek benne helyet
cseréltek. Régen az arany és ezüst, a drá-
gakő, a selyem és bársony és a pénz min-
den neme és az anyagi érték ezer formája
volt emberi felfogás szerint a gazdagság fo-
galma. Az egyesek ma is ezek után az ér-
tékek után futnak káros versenyben. Az
összesség sem hanyagolhatja el az anyagi
javak e tömegét. De immár ott trónol a
legvilágosabb elmékben a megismerés, hogy
a nemzetek legdrágább kincse, legértékesebb
vagyonja, legfőbb ereje az ember anyaga.

Minden mozgalomnak tehát, amelyet
eddig humanitáriusnak tartottunk, óriási
gazdasági jelentősége van. A közoktatásügye,
a közegészségé, és mind az, ami az em-
bertörke gyarapítását és megjavítását szol-
gálja, elsősorban közgazdasági szolgálat.
Hiszen a vésőnek, a kalapácsnak, a tollnak
és az ekeszarvának is az ad nagyobb ér-
teket, hogy hányan forgatják és kik veszik
kezükhöz. Az ember teszi becsessé az anya-
got, nem megfordítva. Az ököritői rémes ka-
tasztrófának iszonyúsága épen abban rejlik,

*) Gr. Zichy János közokt. miniszter által kérettünk
főle cikk közlésére. Szerk.

TÁRCA.

Emlékbeszéd

Abonyi Lajos (Márton Ferenc) szobránál 1910. ápr. 28.-án.
— Az „Abony” eredeti tárcája. —

Az orgonavirágok nyílásával, kedves illatuk
áradásával — amiket annyira szerettél — meg-
jelentünk földi alakod maradandó emléke előtt,
akiket annyira szerettél.

Eljöttünk ismét ide, hogy megszenteljük em-
lékedet háláknak soha el nem muló, igaz érzel-
meivel, hogy tanúságot tegyünk sirunkig tartó ke-
gyeletünkről és hogy bizonyosságot tegyünk arról,
hogy érdemeid emléked tisztelgetését nemcsak érez-
zük, de apoljuk is és nevelni, tanítani kívánjuk
arra gyermekeinket is, szent örökségül hagyva azt
reájuk.

Im, itt vannak álmaidban meglátott polgári
iskolánk melegen érző tanári kara, kulturánk első
rangú apostolai; itt vannak kedves növendékeik,
ajkaikon a nemzeti imával.

Itt vannak elemi iskoláink tanulói, katonai
fegyelmelletséggel, mint a pirkadó szabadság
előőrsei.

Óh, mennyi, de mennyi örömet, boldogságot
leltel volna bennük, a mi büszkeségeinkben, a mi
edcs reményeinkben.

De tudom, hogy nagy szellemed körüllegi
őket a tavaszi napsugárral, kegyeletos érzéseket
keltve zsege, fogékony szíveikbe.

Itt vannak ismerőseid, tisztelőid, kik komo-
lyan, megilletődéssel hallgatják szavaim, melyek
nem nélkülözhetik a fájó érzések rezgéseit, mert
hiszen mi vesztettünk el közvetlenül, mi éreztük

hogy nem a gazda vesztette el birtokát,
hanem a föld vesztette el gazdáját.

Iparkodás, munka, takarékoság okosság,
minden elveszett értéket vissza tud szerez-
ni. De a legáldottabb föld sem képes az el-
vesztett gazdát, az elpusztult embert életre
kelteni. A kezdetlegesen összerótt vityilló
kastélylány nő a szorgalmas ember kezében;
a legfényesebb vár összeomlik, ha az em-
ber kipuszuul belőle.

Az utolsó tíz év magyar államférfiai e
megismerések alapján oly munkát indítottak
meg, amelylyel Magyarországot a civilizáció
élére állították. Az ember s főleg a gyer-
mek védelem oly szervezetet nyert hazánk-
ban, melynek, szinte mondhatnám, csodájára
járnak a nyugati társadalmak vezéralakjai.
Ki merné tagadni, hogy Magyarország jö-
vendőjének a kérdése a magvarság hatal-
mas és ellenállhatatlan kifejlődése. Nincs
ennél nemzetibb, nincsen függetlenségibb
politika. De sőt nemcsak Magyarország his-
tóriai nagyságának helyreállítása fordul meg
ezen a kérdésen, hanem Európa keleti ré-
szének békéje, művelődése, biztossága és
virágzása is. Mert a Duna-Tisza hatalmas
völgyében, a Kárpátok gyönyörű koszoru-
jában nincsen egyetlen faj sem, amelyre
egy birodalmi szervezet biztosan támasz-
kodhatnék, kizárólag csak a magyar. Abban

lelked melegét, szivednek nagy, mély érzelmeit,
mi nélkülözünk téged, kik annyira szerettünk s e
fájó érzéseket nem tudja tompítani, nem tudja
eloszlatni, elnémitani a reád való büszke emléke-
zés sem.

Minél távolabb visz az idő bennünket, az
éleket, a te élő alakodtól, mindnyájunkért dobo-
gott szived verésétől, mindanyjónk tiszta érzel-
meit felöllelő és irányító szelíd lelked melegétől,
annál jobban érezzük hiányodat, annál szélesebb,
melyebb és sötétebb az út, mit magad után hagy-
tál, amelyet senki többé be nem tölthetett.

Bár a természet örök törvénye az elmulás;
bár a szent vallás tanítása szerint az elszálló lé-
lek Istenéhez tér vissza, honnét származik s ahol
üdvözül; bárunkép igyekezzünk is megnyugvást
találni a tények, az események megváltozhatlan-
ságában, a természet öröktörvényeiben s az Isten
rendeléseiben, az emberiségnek, a társadalomnak,
a családnak és egyeseknek csak az ő egyéni el-
mulásukkal szűnhet meg fájdalmuk, amit egy-egy
kiváló alakja, tagja és szerette örökre való eltá-
voztása okozott.

Egy ember elmulását pótolja egy másik szü-
letése.

Ezt mondja a rideg, a valóságot, az élő és
holt egyetemet boncoló, feltáró és egybefoglaló
statisztika, de még ennek érzéstelen, száraz
számadathalmaza is megszakad egy pillanatra, ha
constatálni kénytelen, hogy egyetlen emberanyag-
olmulásával száz meg ezer emberanyagot érző
lélek száll el a földről, száz meg ezer szívet, lel-
ket nemesítő szív szűnik meg dobogni. És itt nem
egy másik rideg szám következik, hanem egy fe-
kete pont: a tudomány mindonségét felöllelő és
regisztráló intézmény gyásza.

Ezért nem találhatunk megnyugvást egy-egy
mindnyájunkra sugárzó szellem elmulásán, ezért

a pillanatban, amidőn e fajnak számbeli,
műveltségi és vagyoni ereje meglőretnék a
sors csapásai alatt oly mértékig, hogy le-
kellene mondania vezénylő és egységbe kap-
csoló hivatásáról: abban a pillanatban a fa-
jok ádáz versenye és visszavonása ütné
fel hydrafejét. A bomlást külső hatalom
ideig-óráig fenntarthatná, de csak a szabad-
ság áran, csak az autokrácia vaskezeivel.
Mint hogy pedig az ily hatalomnak semmi
etikai célja nem volna hatalmi érdekén ki-
vül, hováhamarább meg kellene örlődnie s
ez a gyönyörű, az Isten által is egységes-
nek teremtett ország, prédája lenne préda-
keresőknek és széttagoltatnék s latrok osz-
tozkodnának Krisztus urunk e ragyogó, szá-
munkra kiterített köntösén, melynek amíg
mi itt vagyunk, Magyarország a neve.

Ez a jelentősége annak a mozgalomnak, mely
minden alakjában az emberanyagot védi ebben a
sok külső és belső ellenségtől tépelt országban, a
melynek legújabb alkotása a G y e r m e k s z a -
n a t ó r i u m.

A Gyermekliga szárnyai alá szedi az elha-
gyott, a züllött, védtelen gyermekvilágot, hogy
megmentse az országnak. A Gyermekszanatórium
Egyesület a beteg gyermekeknek vet ágyat, nyújt
segítséget és rendel ápolót, hogy megmentse az
életnek.

Társadalmunk jeles és önzetlen vezérférfiai

nem enyhülhet a fájdalom az élők lelkében, mert
lelküknek egy része szállt el szerettük elszállt
lelkével.

Az utókor emlékezetében már nincs fájdalom,
mert az nem érzi a közvetlen veszteséget,
sőt az örömeinek, a boldogságuk nemes érzései
hatják át, hogy a nemzet, a társadalom, az iro-
dalom, a humanizmus, szóval az egyetemes kul-
tura birt ily alakokkal, kiknek emlékéért minden
fájdalmas érzésektől ment büszkeséggel áldozhat.

De mi nem nélkülözhetjük a fájó, a busongó
érzéseket, melyek nem csupán a te elmulásod
miatt vibrálnak, rólad, halálod évfordulóján meg-
emlékező szavainkban, hanem egy szép, egy lel-
kes, nemes és lovagias kor eltűnése miatt is.

Hisz ama szép korból, annak egy-egy kiváló
alakjával, megteremtőjével egy-egy darab tűnt le
és nem merjük fölvetni, — de ne is vessük föl
a kérdést: Maradt-e még belőle? Hígyjük, hogy
igen...

Hiszen csak a hit az, ami megnyugtat.

De óh! Hová lett az a kor, mely a serdülő
ifju kezébe kardot nyomott a nemzet igazának,
becsületének védelmére?

Óh! Hová lett az a kor, melynek nemzedéke
a földet nemcsak a pénzre váltható termékért
szerette, hanem és főleg azért, mert azt őseink
szerezték és mert azon magyar nép, a te szere-
tett néped él?

Óh! Hová lett az az idő, mely a te valóban
nemes, kristálytisza és árnyalat nélküli igaz ér-
zeidet, fenkölt gondolkodásodat kiváltotta?

Óh! Hová tűnt az a kor, mely a te népies
elbeszéléseid, örökszép népszínműveid, irodalmi
munkásságod hervadhatlan kedves virágait fakasz-
totta?

„É s z a k e s i l l a g a” fenn ragyog még,
de tanításai nem fognak a mai fásult lelkeken.

állanak ez alkotás élén és küzdik ki hívó, kéré, buzdító szavukat a nemzet társadalmához. Szegény és gazdag, aki meghallod, nyisd ki elejbe a szívedet. Nincs a világon irgalmasság szebb, és meghatóbb, mint amely a beteg gyermek ágya fölé hajlik. Te a kit az Isten gyermekkel áldott meg, jer és segíts és ezzel háláld meg a gondviselésnek azt, hogy képes vagy a magad gyermekéről gondoskodni anyai, apai szíved boldogságára. Te a kítől a sors megtagadta a gyermek örömeit, jer es segíts épen ezért. Mert meg vagy kímélve attól a pokoltól, mely az elhagyott, szegény szülő szívet oly iszonyuan sanyargatja: attól, hogy nem képes beteg gyermekéről gondoskodni.

Gyertek mind akik ezt olvassátok meggondolván, hogy az Isten munkáját végzitek; meggondolván, hogy a nemzet beteg gyermekeiről veszítitek le a szenvedést.

Mily fenséges látvány: a társadalom páros viadalban a köztünk orvzándékkal bujkáló halállal. Nem fogjuk legyőzni, mert a földön nincsen halhatatlan semmi és senki, csak épen egymaga a halál. De szembe szállunk e rémmel és nem engedjük, hogy szövetségben a szegénységgel, a nyomorral, a könnyelműséggel, könnyű prédához jusson.

Akit lehet, ahol lehet, ahányat lehet sápadt kicsinyeink közül kiragadjuk kegyetlenül fojtogató csontos kezéből: ez a szegény gyermekek szanatóriumának isteni hivatása.

A gróf Zichy János vall. és közokt. miniszter kormányzósága alatt álló „Országos Gyermekszánatórium Egyesület” központi irodája Budapest, Dohány-utca 39. szám alatt van. A tagok kötelezettségei a következők: a) a rendes tag három évre 5 korona évi tagdíjat fizet; b) pártoló tag, aki egyszerismindenkorra legalább 100 koronát ad; c) az alapító tag legalább 1000 korona alapítványt tesz s ezt legfeljebb 5 év alatt befizeti; d) örök-alapító az, ki legalább 5000 koronával járul az egyesület céljaihoz és ez összeget legalább 5 év alatt befizeti; e) ágyalapító tag az, ki legalább 10.000 (tízezer) korona alapítványt tesz. Az ágyalapító jogosítva van abban a szanatóriumban,

„A m i n ó t á i n k” halkulnak, édes, zsongó akkordjait túlríkacsolják a lázas éjszakák frivol irodalmi termékeinek nem két, de sok értelmű ideges sikolyai.

„A k e n y é r é s b e c s ű l e t”-ből lassan kifogyunk, egyikből sem igen sok jut már az idegen posztó alá.

„M a g d u s k a ö r ö k s é g e”-t eltékoztolták.

„A f o n ó k r ó n i k á j a” elhallgatott.
„I t t a s z é p A l f ö l d ö n” nem él már meg

„A z ö z v e g y a s s z o n y” tehénkéje és „A b e t y á r k e n d ő j é”-ből

„P a n n a a s s z o n y l e á n y a” szemfödője lett s mind-mind ott pihennek, nyugsznak a „N é p s z i n h á z” romjai alatt.

Nincs többé írója az igazi, becsületes népeletnek; nincs többé hű festője a mi népünk egyenes, nyílt, őszinte gondolkodásmódjának és nincs többé senki, aki oly szeretettel, bensőségteljes érzelmekkel ápolja őseink erényeit, frissítse, üditse népünk kedélyvilágát.

És nincs többé senki, aki szelid lélekkel, gyöngéd kezekkel simítsa el társadalmunk egyenlenségét, a társasélet föl-fölkavarodó hullámain, az emberök torzsalkodásait.

Nincs! Nincs!
Ezért sötét az az ür, melyet magad után hagytál s ezért nem szünik ma sem a mi fájdalomunk, ezért üli meg lelkünket a „sötét bánat, s ö t t e t b ű”.

Csupan az nyújt vigaszt, hogy aki nemzeti irodalmunk művelésében az első között oly kiváló munkásságot fejtett ki, mint te, aki szellemi és nemes érzelmeidnek kincseit hagytad magad után egy egész nemzetnek, csak porhüvelyed távozhatott el az élők sorából, de műveidben, nemzeti művelődésünk történetében beláthatlan időkre biztosítottad magadnak életet mindazok lelkében,

melynél ágyalapítványát tette, egy ágyat évenként díjtalanul az általa ajánlott beteg számára igénybe venni. — Az alapítványok gróf Zichy János kormányzó címére is Budapest, Vas utca 10. sz. intézhetők.

Adományokat lapunk szerkesztősége is elfogad.

Jön Kossuth!

Április hó 28-án érkezett azon távirati értesítésre, hogy május hó 1-én, azaz a mai napon tartandó gyűlésre — amelyen Ft. Lévy Mihály apát-plebános, volt szeretett képviselőnket egyhangulag fogják jelölni az abonyi választókerület képviselői tisztségre — Kossuth Ferenc volt miniszter, az országos 48-as függetlenségi Kossuth párt nagyevű elnöke is el fog jönni, — mult hét esütörtök délutánján a „kath. olvasóegylet” nagytermébe Komáromy József értekezletet hívott egybe azon célból, hogy a magas vendég ünnepélyes fogadására a tervezetet kölesönösen és egyértelműleg megállapítsák.

A gyűlés részletes lefolyásáról a tervezet tisztább attekinthetése okáért, — nem referálunk.

A nagyon népes értekezlet Komáromy József elnök előterjesztésére határozatilag kimondotta, hogy Kossuthot a lehető legünnepélyesebb formában fogja fogadni.

E végből felkérte üdvözlő szónoknak Pap Péter városunk főjegyzőjét, ki az állomáson beszédet intéz a 9 órakor érkező magas vendéghez.

Ugyanitt Szakáll Ilonka köszöntő kíséretében sokrozt nyújt át.

Hogy minél impozánsabb legyen a bevonulás, felkérte Reinle kapitányt pompás négyes fogatának átengedésére. Ebben a négyes fogatu hintóban foglal helyet Kossuth és Lévy.

Ugyancsak felkérte az összes kocsitulajdonosokat és banderistákat. A banderium vezetésére Palásthy Pált és Molnár Andrást nyerte meg.

A rend fenntartására az egyesületek nagyszámú rendezőséget küldenek ki. Ennek főintézője id. Egedi József.

Fehérruhás leányok toborzására Szakáll Lajos és Feké Mihály kérték fel. A leányok a városház előtti téren a szószerk körül foglalnak helyet.

Beérkezéskor, mely k. b. fél 10 órára esik, a városház, illetőleg a szószerk előtt Liphay György főbíró üdvözlö Kossuthot, — mely után a magas vendég, mint az országos Kossuth-párt elnöke szónoklatot tart. Ennek végeztével fog a jelölés meg-

kik fogékonyssággal bírnak a szellemi munka legszebb termékeinek, mint a közművelődés leghatalmasabb előmozdítójának örökbecsű értékéről.

Hála a gondviselésnek, a jövő generációban mindinkább ki fog fejlődni történelmünk nagyjainak megbecsülése iránti nemesebb érzék, csak legyenek erős jellemű, nemzeti, minden más kötelekeken fölülemelkedni bíró tanítók, kik ily irányban tudjanak és akarjanak nevelni nemzedéket nemzedék után.

Te úgy tudtál nevelni, mert semmi más cél nem lebegett előtted, mint nemzeted művelődése.

Midőn megdicsőülésed 12-ik évfordulóján mindezeknek itt, ércalakod előtt kifejezést adunk, feljúl bennünk a remény, ez a minden vesztéséget pótolgató s minden fájdalmat enyhítgető érzés és táplálja hitünket, hogy a fölött a sötét ür fölött, melyet magad után hagytál s amelyet mi elmulásunkkal fogunk csak betölthetni, meg fog jelenni ismét az a kor, mely a te lelkedben, a te szívedben, a te eszméidben élt és azokból táplálkozott, s amiért áldani fog időtlen időközön keresztül sok-sok, e mainál is jobb, igazabb és őszintébb nemzedék.

Vissza fog térni a kor, melynek kenyere is lesz és a becsület sem lesz boldogulásának akadály; visszaváltja „Magduska örökséget” s mind azt az örökséget, melyeket a magyar nép lélek művelésére, a magyar nép szívének, érzelmeinek nemesítésére, a magyar kultúra fonségének örök világitó szövetségéül magad után hagytál.

Táplálja reményünket e mai kegyeletes ünnepély is, mely iránt fokozottabb mérvben nyilvánult meg a közérdeklődés, intenzívebben az emléked iránti tisztelet, ami bizonyítéka annak, hogy mindinkább előtérbe nyomul a vágyakozás kiszabadulni a materializmus lélekölő hatásai alól és törekszünk vissza az ideális érzelmek nemesítő hatásai, a fenköltebb gondolkodás boldogító és a vallásos érzületek védő szárnyai alá.

történni. A jelölést a Polgári kör helyiségében társasbéd követi. Egy teríték ára 2 korona.

Az értekezlet Kossuth és Lévy éltetésével véget ért.

Városunk közönsége a mult eseményeihez méltóan, ismert tiszteletteludásával és becsülésével fogja magas vendégét: Kossuthot fogadni.

Kegyeletes ünnepély.

Az abonyi „Aesthetikai Társaság” a magyar-irodalom egyik legmagyarosabb tollu művelőjének, feledhetetlen írónknak: Abonyi Lajosnak (Marton Ferencnek) emlékeztetere a halálozás évfordulóján, április hó 28-án a szobor előtt lélekemelő ünnepélyt rendezett.

A kedves tavaszi délután poézisa, az orgonavirág diszkrét illatában megfürdött léghen egybeforrott a nagy író emlékeztetével. Mindenkit meghatolt e varázslatos ígézet s aki csak tehette, a szoborhoz sietett, hogy legalább megjelenésével kifejezést adhasson a jó ember és a nagy író iránt érzett tiszteletének. Már 4 órakor igen szép számú közönség gyűlt a szobor köré. Majd felvonult az „Aesthetikai Társaság,” a 48-as kör, az előjáróság, az állami polgári iskola összes növendöksége, a róm. kath., a ref. és izr iskolák zászlóaljja Schlosser László ig. tanító, Kiss Ferenc rektor és Tantossy Kálmán tanító vezénylete alatt.

Az ünnepélyt a polg. isk. énekkara, érzéssel előadott Hymussal vezette be.

Az elhunyt emléket, gondosan összeállított beszédben, lapunk szerkesztője Temesközy Gerzson — méltatta, hivatkozva a nagy író műveiben lefektetett alapszempontokra.

A kegyeletes közönség meghatva hallgatta végig a szellemes, a nagy költő örökbecsű irodalmi tevékenységét méltató, a jó ember nemes tulajdonait karakterizáló előadást, mit mai tarcánkban közlünk.

A szónokot lelkesen megéljenzelték.

Az emlékbeszéd elhangozásával Véli Miksa aesthetikai társasági tag, a társaság; nevében díszes élővirág koszorút helyezett a szobor talapzatára.

A polg. iskola „Abonyi Lajos Önképzőköré” nevében, mint annak titkára, Szakáll Anna IV. o. növendék szép kis beszéd kíséretében orgonavirág koszorút tett a szoborra.

A „Petőfi Önképzőkör” nevében Kovács Jónő IV. oszt. polg. isk. tanuló, körü ifjusági elnök, talpraesett, bator szavakkal sokrozt helyezett a talapzatra.

Ezekre tanít bennünket a te egész életed, irodalmi és társadalmi munkásságod, erre tanít a mult, a történelem.

Ti, édes gyermekek, a mi alma máterünk kedves növendék leánykái, kik orgona-virággal kezeskeitekben jöttetek ide, szelid lelketek legtisztább érzelmeivel ápoljátok Abonyi Lajos, e jósa-gos tekintetű bácsi emlékeztetét, kinek nagy szívébe belefért szüleiteknek minden szeretete irántatok, irántunk és minden iránt, ami szép, jó és igaz; és ha elmentek az emlékszóbor mellett, jusson eszetekbe, hogy ő volt az abonyi polgári iskola legelső úttörője, s tanáraitok után neki köszönhetjük mi is, szülők, ti is, gyermekek mindazt, aminek egész élteteken köröszül a legtöbb hasznát vehetitek: a tudományt és a műveltséget. És ha erre visz útatok, dobjátok e rácsot át egy-egy virágot halátok jeléül.

És ti fiúk, kik katonás fegyelemmel vonultatok e kegyeletes ünnepélyre, ha elmasiroztok e szobor előtt, tisztelegjétek; gondoljátok arra, hogy Abonyi Lajos volt a magyar nyelv, magyar irodalom, magyar érzelműség, magyar értelműség, magyar műveltség, egy szóval a mai egyetemes magyar kultúra egyik kiváló Hérosza; tisztelegjétek mert megérdemli azt a „Kenyer és becsület” írója, a ki mindnyájunknál jobb és igazabb volt.

„Right man on the right place.” A kellő ember a kellő helyen álljon! mondja egy angol közmondás. Te is ezt tartottad szem előtt. Kellő helyen álltál midőn a haza és a szabadság szóllított. Kellő helyen álltál az eltiport nemzet talpra állításánál, öntudatának ébresztésénél. Kellő helyen állsz most is érez alakoddal a költő kiáltó szavának öréként: „Ébren légy magyar! Ört ki fog állni, ha nem te — hazádon?”

Leteszem előd az abonyi aesthetikai társaság kegyeletének eszerény jelét, hálás érzelmeink tolmacesolóját. Legyen áldott emlékeztetted és éj n öröke!

Temesközy Gerzson.

Részvény aláírási felhívás.

Alólírottak Abonyban a közgazdasági élet minden ágára kiterjedő bank üzletet kívánunk alapítani az alább közölt tervezet értelmében. A t. közönséget ezennel tisztelettel felhívjuk a részvények jegyzésére, mely az alulírt alapítóknál eszközölhető.

Abony, 1900. évi április hó 12-én.

Barkó István
uradalmi intéző.

Kiss Zsigmond
prof. lelkész.

Dr. Révész Géza
ügyvéd.

Király Sándor
gazd. és közgyám.

Löffler Miksa
kereskedő.

Homoky István
áll. polg. isk. igazgató.

Szaitz Gábor
gőzmalom tulajdonos.

Palásti Pál
gazdálkodó.

Dr. Hirn Márton
orvos.

Szabó Sándor
kéményseprő m.

Reinle János
földbirtokos.

Láng Oszkár
gyógyszerész.

Makai János
gazdálkodó.

Meleg Pál
kőműves m.

Eckstein Ignác
nagybérlet.

Bamberger Lajos
földbirtokos. Törtel

Tervezet.

1. A vállalat czége: „Abonyi Közgazdasági-bank Részvénytársaság.”

2. A vállalat székhelye: Abony.

A társaság közgyűlése fióktelepek felállítása tekintetében intézkedni jogosult.

3. A vállalat tárgya: a közgazdaság, ipar és kereskedelem érdekeit felölelő czéllal minden, a takarékpénztári, bank és váltó üzlet keretébe tartozó pénzügyi műveleteknek s ezzel kapcsolatos üzleteknek saját számlára vagy bizományképen való kötése és lebonyolítása különösen:

a) pénzüsszegeknek, takarékbetét könyvek és pénztári jegyek kiállítása mellett, valamint folyó számlára vagy csekkel történt utalványozással való átvétele és tovább adása;

b) váltók, bel- és külföldi követelések, utalványok, kötelezvények, kötvények és bármilyen hitelpapírok leszámítolása, visszleszámítolása és beszedése;

c) gazdasági és ipari vállalatok létesítése, üzembe vétele, fejlesztése vagy azok czéljából kereskedelmi társaságok alapítása vagy részvétel ilyenmü alapításoknál;

d) hitelegyletek és hitelszövetkezetek alapítása vagy ilyenek alapításában való részvétel;

e) alkalmi egyesülések ügyeinek vezetése és ilyenekben való részvétel;

f) értékpapírok, külföldre szóló váltók (devizek), ércpénzek, ingók, ingatlanok, activ követelések vétele és eladása;

g) igérvények kiállítása, ezeknek és osztálysorsjegyeknek, valamint egyéb sorsjegyeknek elárusítása, sorsjegytársulatok létesítése és e részletüzlet folytatása;

h) értékpapírokra, arany és ezüst drágaságokra, kereskedelmi és ipari árúkra, valamint nyersterményekre kölcsönzés, illetőleg előlegezési üzlet;

i) árúk és termények vétele, eladása és közvetítése, bizományi vagy saját számlára;

j) jelzálogos kölcsönök engedélyezése és e kölcsönök engedményezése;

k) nyílt számla követelések leszámítolása;

l) biztosítási társulatok, valamint egyéb gazdasági és ipari vállalatok képviselőit és ügynőiségének elvállalása és oly üzletek kötése és lebonyolítása, a melyekre későbbi közgyűlések az üzletkört ki óhajtják terjeszteni.

Az igazgatóságnak jogában áll a felsorolt üzletágak bármelyikét föl nem venni, vagy csak később folytatni, vagy folytatását rövidebb vagy hosszabb időre felfüggeszteni, beszüntetni, vagy újra felvenni.

4. A vállalat tartama 50 év, mely az alapszabályoknak a cégjegyzékbe való bejegyzésével és közzétételével kezdődik. Ezen időtartamot azonban későbbi közgyűlések meghosszabbíthatják.

5. Az alaptőke 100.000 korona, mely 1000 darab 100 koronás névértékű részvényre oszlik. A részvények névre szólnak és oszthatatlanok. Hányad részvények nem bocsájtatnak ki. Az alaptőke nagyságát és a részvények számát és névértékét későbbi közgyűlések módosíthatják.

6. Befizetés: az aláíró minden aláírt részvényre az aláírás alkalmával részletfizetésül a névérték 10 %-át, azaz 10 (Tíz) koronát tartozik befizetni. Ezen első befizetést az ivtartók szedik be s azt Reinle János alapítótag kezeli, kinek az ivtartók azt átadni kötelesek. A névérték további 20 %-a, azaz 20 (Husz) korona az alakuló közgyűlés megtartását követő 15 nap alatt, végül 70 %-a a megalakult társaság igazgatósága által megállapított határidőkben, módon és helyen, a társaság alapszabályaiban foglalt törvényszerű jogkövetkezmények mellett fizetendő.

7. Túljegyzés esetén a részvények elosztását a méltányosság elvei alapján az alapítók saját belátásuk szerint eszközlik.

8. Az első 3 év tartamára az alapítók nevezik ki az igazgatóságot és az esetleg alakítandó választmányt.

9. Az aláírás zárideje 1910. június hó 15. napja. Az alapítók azonban az aláírást előbb is berekeszthetik.